

нието имъ, тѣ ще слушатъ, но мжчно ще разбиратъ. Като казвамъ, че никой никого не може да оправи, имамъ предъ видъ хора съ непобудено съзнание. Онзи, на когото съзнанието е будно, самъ се изправя. Преди да видятъ другитѣ хора погрѣшката му, той вече я изправилъ. Мжчно се изправя човѣкъ съ обикновено съзнание. Какъ ще накарате котката да не върви следъ рибаря? Рибарьтъ носи пълна мрежа съ риба, а котката върви следъ него. Той ѝ говори, че рибата не е за нея, но тя не иска да знае и си казва, че и тя има дѣлъ отъ рибата. Както котката постѣпва съ рибата, така човѣкъ постѣпва съ Провидението. Той върви следъ Провидението и му говори: Вижъ, колко е богатъ този човѣкъ, а отгоре на това има две-три кжщи. Защо не дадатъ и на мене една кжща? Казвамъ: Той не подозира, че ако му дадатъ една кжща, ще се спъне въ пжтя си. За да стане ученъ, да придобие знания, човѣкъ трѣбва да бжде беденъ. Има ли кжща, той не може да учи. — Поне да се ожения, да имамъ едно-две деца, че тогава да уча. — Оженишъ ли се, родятъ ли се две-три деца, ти още по-малко ще учишъ. По цѣли дни ще слугувашъ на жена си и децата си и нѣма да учишъ. — Ама самотенъ съмъ. — Докато си самотенъ, ти си свободенъ, имашъ време да се учишъ, да се молишъ, да служишъ на Бога. Човѣкъ трѣбва да бжде вътрешно свободенъ. Азъ говоря за вътрешната свобода на човѣка, а не за външ-